DOMSTOLENS DOM
AF 14. DECEMBER 1962

Milchwerke Heinz Wöhrmann und Sohn KG og Firma Alfons Lütticke GmbH mod Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab

Forenede sager 31 og 33/62

Processprog: Tysk

Angående:

I begge søgsmål er der nedlagt påstand om annullation af eller dom for at

a) artikel 3 i beslutningen af 15. marts 1961 fra Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab om fastsættelse af en udligningsafgift i henhold til EØF-traktatens artikel 46 ved indførsel af mælkepulver til Forbundsrepublikken Tyskland (ABl. nr. 26 af 13. april 1961, s. 595, findes ikke på dansk),

b) beslutningen af 13. december 1961 fra Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab om forlængelse af beslutningen om opkrævelse af en udligningsafgift i henhold til EØF-traktatens artikel 46 ved indførelse af mælkepulver til Forbundsrepublikken Tyskland (ABl. nr. 7 af 27. januar 1962, s. 137, findes ikke på dansk)

ikke kan anvendes.

Domskonklusion:

Søgsmålene afvises fra realitetsbehandling.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at søgsmålene afvises fra realitetsbehandling.

Sammendrag

1. *Retspleje — indsigelse om ulovlighed — retstvist for en national ret — søgsmål indbragt direkte for Domstolen af denne retstvists parter — afvisning fra realitetsbehandling*
   (EØF-traktaten, artiklerne 173 og 184)

2. *Retspleje — indsigelse om ulovlighed — EØF-traktatens artikel 184 — formål*

3. *Retspleje — præjudiciel afgørelse — retstvist for en national ret — anmodning rettet direkte til Domstolen af denne retstvists parter — afvisning fra realitetsbehandling*
   (EØF-traktaten, artikel 177)

1. Det fremgår af artikel 184's ordlyd og opbygning og specielt henvisningen deri til artikel 173, at en forordning kun på grundlag af en incidenspåstand og med begrænset virkning kan erklæres uanvendelig under en sag for Domstolen, der selv har hjemmel i en anden af traktatens bestemmelser, og man kan ikke ved hjælp af denne artikel omgå de i de pågældende bestemmelser fastsatte klagefrister.

2. Artikel 184 giver ikke en med artikel 173 parallel klagemulighed. Formålet med bestemmelsen er kun at beskytte vedkommende person mod anvendelsen af en ulovlig forordning, uden at selve forordningen, der ikke kan anfægtes efter udløbet af den i artikel 173 fastsatte frist, for så vidt anfægtes.

3. Parterne i en retstvist for en national ret kan ikke henvende sig direkte til Domstolen for at anmode denne om en præjudiciel afgørelse. Hverken traktaten eller protokollen forudser en sådan indskrænkning af den nationale domsmyndigheds beføjelser. Domstolen kan derimod kun forelægges præjudicielle spørgsmål efter fremgangsmåden i artikel 177.